

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolelor 20 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun întreruperii termenului de 30 de zile prevăzut pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată, prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament, prin articolul 1 alineatul (1) din Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (Legea federală austriacă privind măsurile de însoțire referitoare la COVID-19 în domeniul justiției), în temeiul căruia, în cauzele civile, toate termenele procedurale al căror fapt generator a intervenit după 21 martie 2020 sau care nu au expirat încă până la această dată se întrerup până la 30 aprilie 2020 și încep să curgă din nou de la 1 mai 2020?

⁽¹⁾ JO 2006, L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 13 ianuarie 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-19/21)

(2021/C 128/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamanți: I, S

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 27 din Regulamentul Dublin⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta obligă statul membru solicitat, în mod individual sau coroborat cu articolul 47 din cartă, să prevadă pentru solicitantul care are reședința în statul membru solicitant și dorește transferul în temeiul articolului 8 (sau al articolului 9 sau 10) din Regulamentul Dublin sau pentru membrul de familie al solicitantului prevăzut la articolul 8, 9 sau 10 din Regulamentul Dublin, o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judiciare împotriva refuzului cererii de preluare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare și în care articolul 27 din Regulamentul Dublin nu poate constitui un temei pentru o cale de atac efectivă, articolul 47 din cartă trebuie interpretat, coroborat cu dreptul fundamental la unitatea familiei și cu interesul superior al copilului [astfel cum sunt prevăzute la articolele 8-10 și în considerentul (19) din Regulamentul Dublin], în sensul că acesta obligă statul membru solicitat să prevadă pentru solicitantul care are reședința în statul membru solicitant și dorește transferul în temeiul articolelor 8-10 din Regulamentul Dublin sau pentru membrul de familie al solicitantului prevăzut la articolele 8-10 din Regulamentul Dublin, o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judiciare împotriva refuzului cererii de preluare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 sau la întrebarea 2 (a doua parte), în ce mod și de către care stat membru trebuie comunicate solicitantului sau membrului de familie al acestuia decizia de refuz a statului membru solicitat și dreptul de a formula o cale de atac împotriva acesteia?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).